

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs
Otrais padomnieks Augstākajā prezidijā

Dieva raža

Kāda sieviete, vārdā Krista, reiz strādāja nelielā uzņēmumā, kas tirgoja sēklas. Viņai patika viņas darbs. Tas, ka katrai mazajai sēklai, ko viņa pārdeva, piemita spēja pārtapt par kaut diezgan brīnumainu — burkānu, kāpostu vai par varenu ozolu, bija liela brīnuma avots.

Kristai patika sēdēt pie sava datora, pieņemot pasūtījumus un atbildēt uz jautājumiem. Bet kādu dienu viņa saņēma sūdzību, kas samulsināja viņu.

„Sēklas neaug,” teica pircējs. „Es tās nopirku pirms diviem mēnešiem un vēl joprojām nekas nenotiek.”

„Vai jūs tās iestādījāt labā augsnē, pietiekami aplaistījāt un nodrošinājāt pietiekamu saules gaismu?” Jautāja Krista.

„Nē, bet es izpildīju savu daļu,” atbildēja pircējs. „Es nopirku sēklas. Un galu galā tām taču *ir* jāaug.”

„Bet jūs tās neiestādījāt?”

„Nē, taču. Tas nozīmētu, ka man ir jāsasmērē rokas.”

Krista to pārdomāja un nolēma, ka ir jāuzraksta sēklu stādišanas vadlīnijas. Viņa nolēma, ka pirmā vadlīnija būs: „Lai sēklas sāktu dīgt, jums ir jāievēro sēklu stādišanas instrukcijas. Jūs nevarat tās nolikt uz plaukta un sagaidīt, ka tās augs.”

Nebija ilgi jāgaida, kad viņu samulsināja vēl kāda sūdzība.

„Sēklas nedod ražu,” apgalvoja pircējs.

„Vai jūs tās iestādījāt labā augsnē?” Krista atbildēja. „Vai jūs tās pareizi aplaistījāt un nodrošinājāt pietiekamu saules gaismu?”

„O, jā,” klients apgalvoja. „Es visu to izdarīju — tieši tā, kā tas ir rakstīts uz iepakojuma. Taču tās neaug.”

„Vai vispār kaut kas notika? Vai sēklas sāka dīgt?”

„Nekas nenotika,” teica klients. „Es tās iestādīju tieši tā, kā tika norādīts. Es cerēju, ka vakariņās varēšu ēst tomātus. Tagad es esmu ļoti vilies.”

„Pagaidiet,” Krista atbildēja. „Vai jūs sakāt, ka iestādījāt sēklas šodien?”

„Neesiet smieklīga,” pircējs atbildēja. „Es tās iestādīju pirms nedēļas. Es negaidīju tomātus pirmajā dienā; es biju pacietīgs. Es jums kaut ko pateikšu, kopš es iestādīju sēklas, es tās daudz laistīju un ilgi gaidīju.”

Krista zināja, ka viņai vajadzēs pievienot vēl vienu vadlīniju: „Sēklas pakļaujas bioloģijas likumiem. Ja jūs iesējat sēklas no rīta un sagaidāt, ka varēsiet ēst tomātus tās pašas nedēļas beigās, jūs gaida vilšanās. Jums ir jābūt pacietīgiem un jāgaida, kamēr daba paveiks savu darbu.”

Viss gāja labi, kamēr Krista saņēma vēl vienu sūdzību.

„Es esmu ļoti vilies jūsu sēklās,” iesāka pircējs. „Es tās iestādīju tieši tā, kā tas ir ieteikts uz iepakojuma. Es tās laistīju, pārliecinājos, ka tās saņem saules gaismu, un gaidīju, kamēr tās beidzot sāks dot ražu.”

„Izklausās, ka jūs visu izdarījāt pareizi,” Krista teica.

„Tas viss ir ļoti labi,” atbildēja pircējs. „Bet tas, ko es ieguvu, bija cukīni!”

„Mani pieraksti rāda, ka tās ir tieši tās sēklas, ko jūs pasūtījāt,” Krista teica.

„Bet es negribu cukīni; es gribu ķirbjus!”

„Es nesaprotu.”

„Es iesēju sēklas savā ķirbju zemes stūrītī — tajā pašā augsnē, kas pagājušo gadu deva ķirbju ražu. Es slavēju augus katru dienu, sakot tiem, ka tie izaugs par skaistiem ķirbjiem. Bet lielu, apaļu, oranžu ķirbju vietā es dabūju garus, zaļus cukīni. Ļoti daudz cukīni!”

Tad Krista saprata, ka ar vadlīnijām varētu nepietikt un ka ir nepieciešams noformulēt likumu: „Sēkla, ko jūs iestādāt, un stādīšanas laiks nosaka ražu, ko jūs novāksiet.”

Pļaujas likums

Apustulis Pāvils mācīja par Dieva ražas novākšanu:

„Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus.

Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet, kas sēj Garā, tas pļaus no Gara mūžīgo dzīvību.

Tad nu nepiekusīsim, labu darīdami, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepagursim.” (Galatiešiem 6:7–9)

Pēdējā laikā Tas Kungs mums ir devis papildus gudrību un ieskatu šajā nemainīgajā likumā:

„Ir likums, neatsaucami izdots debesīs pirms šīs pasaules radišanas, ar ko ir noteiktas visas svētības —

un kad mēs iegūstam jebkuru svētību no Dieva, tas ir caur paklausību tam likumam, ar ko tā ir noteikta.” (M&D 130:20–21)

Ko mēs sēsīm, to mēs pļausim.

Dieva ražas novākšana ir neiedomājami brīnišķīga.

Tiem, kas Viņu godā, iedos ar Viņa bagātīgajām svētībām „pilnu, saspaidītu, sakratītu un pārparim ejošu mēru. . . . jo ar to mēru, ar ko jūs mērojat, jums atmēros.” (Lūkas 6:38)

Tāpat kā zemes sēklām ir vajadzīgs darbs un pacietība, tā arī tas ir vajadzīgs daudzajām debesu svētībām. Mēs nevaram nolikt savu reliģiju uz plaukta un sagaidīt, ka pļausim garīgās svētības. Taču, ja mēs stādīsim un kopsim evaņģēlija standartus mūsu ģimenes ikdienas dzīvē, pastāv liela varbūtība, ka mūsu bērni izaugs tā, lai nestu ļoti vērtīgus garīgos augļus sev un nākamajām paaudzēm.

Dieva atbildes uz mūsu lūgšanām ne vienmēr atnāk uzreiz — dažreiz šķiet, ka atbildes nenāk vispār, — bet Dievs zina, kas ir vislabākais Saviem bērniem. Bez šaubām, kādu

dienu mēs redzēsīm daudz skaidrāk; un tajā dienā mēs atpazīsim debesu labestību un augstsirdību.

Bet tikmēr mūsu mērķis un liels prieks ir sekot mūsu Skolotāja un Glābēja piemēram un dzīvot labu un tīru dzīvi, tā, lai apsoltā un dārgā, Dieva nenovērtējamo svētību raža varētu būt mūsu.

Ko mēs sēsīm, to mēs pļausim.

Tas ir debesu likums.

Tas ir Dieva pļaujas likums.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Apspriediet kopā ar tiem, kurus jūs apmeklējiet, to, kā Dieva pļaujas likums attiecas uz savstarpējām attiecībām, pievēršanos un liecību vai karjeru un izglītības mērķiem. Jūs varētu izlasīt un pārdomāt Svētos Rakstus, kas runā par šo likumu, piemēram, Salamana pamācības 11:18; 2. korintiešiem 9:6; un Almas 32. Pamudiniet viņus pārskatīt iepriekšējos mērķus un izvirzīt jaunus mērķus, lai sasniegtu taisnīgus rezultātus. Palīdziet viņiem izstrādāt plānu, kas viņiem ļaus darboties konsekventi, tā, lai viņi sasniegtu savus ilgtermiņa mērķus.

BĒRNI

Plānojiet savu ražu

Dieva pļaujas likums skan šādi: „Ja mēs gribam kaut ko vēlāk, mums ir jāstrādā tagad.” Ja mēs gribam izaudzēt dārzu, mums ir jāiestāda sēklas, jālaista tās un jāpasargā tās no nezālēm. Ja mēs to nedarīsim, mums vēlāk nebūs nekādas ražas!

Zemāk ir dots saraksts ar dažiem labiem „augļiem”, kurus jūs varētu vēlēties savā dzīvē. Uzrakstiet uz papīra to, ko jūs varat paveikt šajā mēnesī, lai palīdzētu saņemt šīs svētības.

- Laimīgas mājas
- Izglītība
- Labi draugi
- Kristības un konfirmācija
- Liecība par Jēzu Kristu

Ticība, ģimene, palīdzība

Jēzus Kristus dievišķā misija: Mesija

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un tiecieties uzzināt, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par Glābēja dzīvi un Viņa lomām vairo jūsu ticību Viņam un svētī tās māsas, par kurām jūs rūpējaties, kad kalpojat viņām, pildot apmeklējuma mācības uzdevumu? Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet reliefsociety.lds.org.

Šis vēstījums ir daļa no apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kas apskata Glābēja misijas aspektus.

Svētie Raksti māca, ka mēs varam dzīvot Dieva klātbūtnē „caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību.” (2. Nefija 2:8) *Messiah* ir „aramiešu un ebreju valodas [vārds], kas nozīmē „iesvaidītais.” . . . Jaunajā Derībā Jēzus tiek saukts par Kristu, kas ir grieķu valodas ekvivalents vārdam *Mesija*. Tas nozīmē iesvaidītais pravietis, priesteris, ķēniņš un Atbrīvotājs.”¹

Elders Džefrijs R. Holands, no Divpadsmit apustuļu kvorumā, liecināja: „Es zinu, ka [Jēzus Kristus] ir Israēla Svētais, Mesija, kurš kādu dienu atkal atnāks visā godībā, lai valdītu uz zemes kā kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš. Es zinu, ka nav neviena cita vārda, dota zem debesīm, ar ko cilvēks varētu tikt izglābts.”²

„[Jēzus Kristus] ir pasaules Glābējs un Pestītājs,” teica prezidents Dīters F.

Uhtdorfs, otrais padomnieks Augstākajā prezidijā. Viņš ir apsolītais Mesija. Viņš dzīvoja pilnīgu dzīvi un izpirka mūsu grēkus. Viņš vienmēr būs mūsu pusē. Viņš cīnīsies mūsu kaujās. Viņš ir mūsu cerība; Viņš ir mūsu glābšana; Viņš ir ceļš.”³

Papildus izmantojamie Svētie Raksti

Jāņa 1:38–41; 4:25–26, 40–42; 2. Nefija 6:13; 25:16–17

No Svētajiem Rakstiem

Kristus mācekles bija Viņa Mesijas lomas liecinieces. Marija Magdalēna bija Jēzus Kristus mācekle. Viņa bija pirmā, kurai bija lemts redzēt „akmeni no kapa noveltu” Kristus augšāmcelšanās rītā. Viņa „stāvēja ārā kapa priekšā un raudāja” pēc tam, kad atklāja, ka Viņa ķermenis vairs neatrodas kapā.

Tad „viņa apgriezās un redz Jēzu stāvam, bet nezina, ka tas ir Jēzus.

Jēzus viņai saka: „Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?” Viņa, domādama, ka tas ir dārznieks, saka Viņam: „Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, tad pasaki man, kur tu Viņu esi licis, lai es Viņu dabūtu!”

Jēzus viņai saka: „Marija!” Viņa apgriezās un ebrejiski saka uz Viņu: „Rabuni” (tas ir: mācītājs)!” Marija saprata, ka Viņš nav dārznieks, bet Jēzus Kristus, Mesija. (Skat. Jāņa 20:1–17.)

ATSAUCES

1. Svēto Rakstu ceļvedis, „Mesija”; scriptures.lds.org.
2. Džefrijs R. Holands, „The Only True God and Jesus Christ Whom He Hath Sent,” *Liahona*, 2007. gada nov., 42. lpp.
3. Dīters F. Uhtdorfs, „The Way of the Disciple”, *Liahona*, 2009. gada maijs, 78. lpp.

Apdomājiet šo:

Kāpēc ir svarīgi saprast Glābēja Mesijas lomu?